

תת"ע 9173/12/20 - לואי זועבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9173-12-20 מדינת ישראל נ' זועבי
תיק חיצוני: 13500006401

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	לואי זועבי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 11.4.21 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של התרה לאחר שאין לו רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב לנהוג ברכבו וללא ביטוח בר תוקף על שימוש של אותו אחר ברכב. במסגרת גזר הדין נגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,800 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים ופסילה על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים.
3. ב"כ המבקש טען כי לא הוגש כתב אישום נגד הנהג בפועל שלכאורה אינו מורשה לנהיגה ברכב שבו בוצעה העבירה, וזאת לא בכדי, מכיוון שהעבירה כלל לא בוצעה. טען כי המבקש מכחיש בכל תוקף כי החתימה המופיעה על גבי אישור המסירה היא חתימתו ואף מוכן לערוך עימות עם הדוור שלכאורה אישר שהעביר את הזימון למשפט לידיו. טען כי המבקש עומד על כך שמדובר בזיוף כי אף אחד מבני המשפחה שלו לא חתם בשמו. טען כי אביו של המבקש קיבל לידיו את פסק הדין מספר ימים לפני הגשת הבקשה. טען כי הרכב שבו נעברה העבירה הוא רכב פרטי ולא רכב ציבורי וכי בוצעה עליו המרה ולאחר מכן הרכב נמכר כרכב פרטי לכל דבר. טען כי המבקש, נשוי ואב ל-2, עובד כנהג הסעות וזקוק לרישיונו באופן יומיומי. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש ליתן לו יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי זימון לדיון נשלח בדואר רשום לכתובת המבקש המעודכנת במשרד הפנים, כאשר סטטוס אישור המסירה הוא "נמסר לידי הנמען", ושם המקבל "זועבי לואי", ועל כן בהתאם לתקנה 44 לתקסד"פ עומדת בעינה. טענה כי המבקש לא פירט את טענות הגנתו.

5. ב"כ המבקש בתשובה לתגובת המשיבה טען כי המשיבה, משיקוליה שלה, לא התייחסה לטענות ההגנה לגופו של עניין ואף לא סתרה אותן. טען כי המשיבה התמקדה בתגובתה בכך שאישור המסירה כביכול חתום על ידי המבקש עצמו והתעלמה לחלוטין מטענותיו הנחרצות בדבר זיוף החתימה. ביקש להפנות את תשומת ליבו של בית המשפט להבדל בין החתימות של המבקש על יפוי הכח והתצהיר לבין החתימה שלו על אישור המסירה.
6. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.
7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
8. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובתו של המבקש ונמסר לידי הנמען הרשום בתאריך 24.1.21, כאשר בשם המקבל הודפס השם "לואי זועבי" ומופיעה חתימה. בנסיבות אלה, בוצעה המצאה כדין.
- ביחס לטענת המבקש כי חתימתו זויפה, מדובר בטענה כבדת משקל אשר נדרשות לה ראיות ואולם המבקש לא ביסס טענה זו. עוד יצוין כי מעיון באישור המסירה של פסק הדין הסרוק בתיק עולה כי הוא נמסר באופן דומה ומדברי המבקש עולה כי הוא קיבל אותו לידי ללא כל קושי.
9. עם זאת, המבקש העלה טענות הגנה אפשריות באשר לנסיבות ביצוע העבירה. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום ליתן למבקש יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.
10. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול את פסק הדין, אך זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 1,000 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 20.6.21.
11. ככל שסכום ההוצאות ישולם בהתאם למועד האמור בהחלטה כאן, יועבר התיק לעיוני ע"י המזכירות ויקבע מועד חדש להקראה.
12. ככל שההוצאות לא ישולמו כאמור לעיל, ההחלטה על עיכוב ביצוע גזר הדין תבוטל ופסק הדין יוותר על כנו.

המזכירות תודיע לצדדים ותפעל בהתאם.

ניתנה היום, ט' סיוון תשפ"א, 20 מאי 2021, בהעדר הצדדים.